

Sygn. akt: I C 276/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Rafał Kubicki
Protokolant:	prac. sąd. Paulina Jaskólska

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...) Bankowi (...) w G.

o stwierdzenie nieważności uchwały, o jej uchylenie, o ochronę dóbr osobistych i o zapłatę

I. uchyła Uchwałę Rady Nadzorczej (...) Banku Spółdzielczego w G. Nr (...) z 29 lutego 2016 r. o wykluczeniu W. K. z członkostwa w (...) Banku (...) w G.,

II. oddała powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego (...) Banku (...) w G. na rzecz powoda W. K. kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych i znosi wzajemnie pozostałe koszty procesu między stronami.

SSO Rafał Kubicki

Sygn. akt: I C 276/16

UZASADNIENIE

Powód W. K. w pozwie z dnia 19 kwietnia 2016 r. przeciwko (...) Bankowi (...) w G. i jego organom domagał się:

- ustalenia, że podjęta przez Radę Nadzorczą Banku uchwała z 29 lutego 2016 r. w sprawie wykluczenia go z członkostwa Banku jest nieważna z uwagi na brak przesłanek ku jej wydaniu (w uzasadnieniu na k. 18, a także w piśmie procesowym z 29.08.2016 r. k. 121 powód wskazał, że Sąd powinien uchylić tę uchwałę),
- nakazania pozwanemu przeproszenia go poprzez złożenie na piśmie, w formacie A-4, czytelnie podpisanego imieniem i nazwiskiem wszystkich 10 członków Rady Nadzorczej Banku, którzy podpisali wcześniej uchwałę wraz z uzasadnieniem o jego wykluczeniu, oświadczenia o treści: „W nawiązaniu do postanowienia Sądu Okręgowego w (...) Wydział I Cywilny z dnia w..... sprawie z powództwa Członka (...) Banku (...) w G. W. K. o ochronę jego dóbr osobistych, przepraszamy za podjęcie uchwały z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie wykluczenia Członka (...) Banku (...) w G. W. K. - wieloletniego Członka byłego Banku(...) w R. i aktualnie Członka (...) Banku(...) w G. i byłego Zastępcę

Prezesa Zarządu d.s. handlowych (...) Banku (...) w G.. Przyznajemy, że uchwałą tą wyrządziliśmy krzywdę moralną W. K. i członkom jego rodziny. Prosimy o wybaczenie”, które to oświadczenie winno zostać skierowane do powoda oraz do wiadomości załóg pracowniczych i klientów poszczególnych jednostek pozwanego Banku, tj. jego Oddziałów w G., w B. i w R. oraz filii w K. poprzez wywieszenie przez okres co najmniej 1 miesiąca na tablicach ogłoszeń tych jednostek, a także do członków (...) Grupy Członkowskiej pozwanego Banku, którzy uczestniczyli (wg listy obecności), w dniu 7 kwietnia 2016 r. w (...) Zebraniu Grupy Członkowskiej.

3. zasądzenia od pozwanego Banku nawiazki w kwocie 20.000 zł z przeznaczeniem na cel społeczny dla (...) Dziecka (...) Św. F. - (...) w G., ul. (...), (...)-(...) G..

Powód wniósł nadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz poniesionych opłat sądowych.

W uzasadnieniu wskazał, że - kierując się dobrem oraz interesem (...) Banku (...) w G., jako członek i zarazem do dnia 31 grudnia 2014 r. jego wieloletni pracownik, w piśmie z dnia 2 stycznia 2015 r. skierowanym do organów ścigania - złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przez osoby pełniące kluczowe funkcję w Banku przestępstwa polegającego na udzielaniu kredytów osobom nieposiadającym zdolności kredytowej. W związku z powyższym wszczęte zostało śledztwo, które zakończyło się wydaniem w dniu 30 listopada 2015 r. decyzji o umorzeniu. W konsekwencji powyższego,

w dniu 29 lutego 2016 r., na mocy uchwały Rady Nadzorczej pozwanego, powód został wykluczony z członkostwa (...) Banku (...) w G.. W treści uchwały zawarte zostały sformułowania zniesławiające powoda i godzące w jego autorytet. Uchwała została doręczona powodowi w kształcie szcztątkowym. / k. 3-25/

Pismem z dnia 13 maja 2016 r. powód doprecyzował, że kieruje powództwo wyłącznie przeciwko (...) Bankowi (...)w G.. /k. 87/

Pozwany (...) Bank (...) w G. w odpowiedzi na pozew wniósł

o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z §7 Statutu Banku członek zobowiązany jest troszczyć się o dobro Banku i jego rozwój, dbać

o poszanowanie i pomnażanie jego majątku oraz prawidłowe wykonywanie zadań statutowych, jak również zapobiegać działaniom na szkodę Banku. Powód, pomimo zakończenia postępowań toczących się z jego inicjatywy przed Komisją Nadzoru Finansowego oraz prokuratorem, w dalszym ciągu natomiast wywodził

o nieprawidłowościach mających miejsce w Banku oraz pomawiał jego pracowników

o zachowania, które nie miały miejsca. W związku z powyższym działania powoda, jako przekraczające granice dozwolonej krytyki, skutkowały podjęciem uchwały o jego wykluczeniu z członkostwa Banku. Powództwo w omawianym zakresie uznać zatem wypada za bezzasadne. Podobnie, jak w części dotyczącej żądania zadośćuczynienia z racji naruszonych przez pozwanego dóbr osobistych powoda. Wykluczenie powoda z członkostwa Banku nie miało bowiem na celu jego zniesławienia, czy też podważenia jego autorytetu. Nie może zatem – w obiektywnej ocenie – przemawiać za słusznością jego stanowiska w tym przedmiocie. /k. 98-99/

Pismem z dnia 29 sierpnia 2016 r. powód dookreślił swe żądanie z punktu 1 wnosząc alternatywnie o uchylenie uchwały z dnia 29 lutego 2016 r., nadto doprecyzowując żądanie

z punktu 3 poprzez nakazanie pozwanemu – w przypadku uchylenia uchwały - przeproszenia go w Gazecie (...) i w dodatku do niej - w Gazecie (...), przy czym treść oświadczenia powinna brzmieć: „W nawiązaniu do postanowienia Sądu Okręgowego

w O. Wydział I Cywilny z dnia w..... sprawie z powództwa Członka (...) Banku Spółdzielczego w G. W. K. o ochronę jego dóbr osobistych, przepraszamy za podjęcie uchwały z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie wykluczenia Członka (...) Banku Spółdzielczego w G. B. K. - wieloletniego Członka byłego Banku Spółdzielczego w R. i aktualnie Członka (...) Banku Spółdzielczego w G. i byłego, do 31 grudnia 2014 r., tj. do dnia odejścia na emeryturę, Zastępcę Prezesa Zarządu d.s. handlowych (...) Banku (...) w G.. W imieniu (...) Banku (...) w G.:

- przyznajemy, że w/w uchwałą wyrządziliśmy krzywdę moralną W. K. i członkom jego rodziny,
- prosimy o wybaczenie.

W podpisie, zdaniem powoda, powinna się znaleźć treść – Zarząd i Rada Nadzorcza (...) Banku (...) w G..
Przeproszenie, jak wyżej:

- ma być zamieszczone w/w gazetach tylko 1 raz,
- ma być zamieszczone co najmniej na 3 stronie ww. gazet,
- ma mieć wielkość – ca 10 cm x 5 cm,

i ma być opłacone przez pozwanego

Ponadto powód – w przypadku uchylenia uchwały – wniósł o nakazanie Zarządowi pozwanego Banku, aby przedmiotowe sądowe postanowienie zostało odczytane do wiadomości członków pozwanego Banku na najbliższych zwyczajnych Zebraniach Członków Grup Członkowskich i na Zebraniu Przedstawicieli pozwanego Banku w 2017 r. /k. 121-124/

Pozwany w odpowiedzi na powyższe wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód W. K. pozostawał zatrudniony w (...) Banku (...)

w G. do dnia 31 grudnia 2014 r., kiedy to - po przeszło pięćdziesięciu latach pracy, w tym na kierowniczych stanowiskach - przeszedł na emeryturę. Po dniu 31 grudnia 2014 r. nadal pozostawał członkiem (...) Banku (...) w G.. / bezsporne/

Przed przejściem na emeryturę, we wrześniu 2014 r., W. K. – pełniący wówczas funkcję Zastępcy Prezesa ds. Handlowych (...) Banku (...)

w G. Oddział w R. - skierował do Prezesa Zarządu, Rady Nadzorczej, a także jej poszczególnych członków, pisma, w których wyrażał zaniepokojenie wynikami kontroli umów kredytowych wnioskując o podjęcie stanowczych działań naprawczych. Rada Nadzorcza (...) Banku (...) w G. w sprawozdaniu za rok 2014 stwierdziła nieprawidłowości w obszarze kredytów, wskazując, że większość kredytów zagrożonych ma swoje źródło w nieprzestrzeganiu procedur wewnętrznych Banku. Jednocześnie uznała, że Zarząd Banku właściwie wykonywał obowiązki wynikające ze Statutu.

W związku z powyższym wystąpiła do Zebrania Przedstawicieli Banku

o zatwierdzenie sprawozdania Zarządu z działalności Banku za rok 2014 i udzielenie absolutorium członkom Zarządu. /dowód: pisma powoda z 10, 20 i 22. 09.2014r. k. 41-47; sprawozdanie Rady Nadzorczej k. 48-49; sprawozdanie Zarządu k. 50-57/

W. K. w dniu 31 grudnia 2014 r. poinformował Komisję Nadzoru Finansowego w W. o występujących w (...) Banku (...) w G. nieprawidłowościach. W dniach 8-19 czerwca 2015 r. pracownicy (...) Banku (...) S.A., na polecenie Komisji Nadzoru Finansowego, przeprowadzili kontrolę doraźną w (...) Banku (...) w G.. W wyniku kontroli przedstawione zostały pozwanemu wskazania pokontrolne dotyczące m.in. badania zdolności kredytowej przed przyznaniem kredytu oraz monitorowania sytuacji ekonomiczno – finansowej klientów Banku zgodnie z obowiązującą procedurą, poprawienia jakości i skuteczności kontroli bieżącej i następnej, a także wzmocnienia nadzoru nad systemem kontroli wewnętrznej przez Radę Nadzorczą Banku. (...) Bank (...) w G. przedstawił 7 sierpnia 2015 r. harmonogram wykonania wskazań pokontrolnych. Dodatkowo pismem z dnia 2 stycznia 2015 r. powód zawiadomił organy ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że w latach 2000 – 2014 w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowych doszło do nadużycia uprawnień przez osoby pełniące funkcje kierownicze w (...) Banku (...) oraz osoby odpowiedzialne za wstępną analizę wniosków kredytowych poprzez przyznanie i udzielenie szeregu kredytów w kwocie łącznej około 8.000.000 zł osobom nieposiadającym zdolności kredytowej,

bez ich stosownego materialnego zabezpieczenia oraz dostatecznego zweryfikowania kompletności dokumentacji kredytowej i wyrządzenia tym samym szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie udzielonych i niespłaconych kredytów, nie mniejszej niż 1.000.000 zł, tj. o czyn z art. 296 § 2 i 3 k.k. w zb. z art. 296a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. W dniu

2 marca 2015 r. wszczęte zostało śledztwo w sprawie o sygn. akt V Ds. (...), które następnie postanowieniem zatwierdzonym w dniu 30 listopada 2015 r. umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.) Przedmiotowe orzeczenie nie jest prawomocne.

/dowód: postanowienie o umorzeniu śledztwa k. 100-101; dokumentacja z akt V Ds. (...) k. 58, 60, 62-65, 169; harmonogram z 07.08.2015 r. k. 102-103; oświadczenie powoda k. 59; postanowienie SO w Olsztynie z 16.09.2016 r. k. 161-163, 142; pismo z 02.01.2015 r. k. 164-168/

Pismem z dnia 22 lutego 2016 r. powód został zaproszony przez Prezydium Rady Nadzorczej (...) Banku (...) w G. do wzięcia udziału w posiedzeniu Rady Nadzorczej 29 lutego 2016 r., na której miał zostać wysłuchany przed podjęciem uchwały o wykluczeniu go z członkostwa Banku. Powód nie stawił się na posiedzeniu, jednakże wystosował pismo do Rady Nadzorczej, w którym przedstawił swe stanowisko.

W dniu 29 lutego 2016 r. Uchwałą Nr (...) Rady Nadzorczej (...) Banku(...) w G. wykluczono na podstawie § 12 ust. 1, § 13 ust. 1 oraz § 29 ust. 1 pkt 12 Statutu W. K. z członkostwa w Banku. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że w związku ze złożeniem przez W. K. zawiadomień o nieprawidłowościach

w (...) Banku (...) w G. kierowanych do instytucji nadzorczych

i organów ścigania, nie znajdujących uzasadnienia w przeprowadzonych na ich podstawie postępowań, a przez to działanie na szkodę Banku poprzez pogorszenie jego wizerunku wśród klientów i instytucji nadzorczych, a także pomawianie pracowników Banku o przyjmowanie korzyści majątkowych, które również nie znalazło potwierdzenia w przeprowadzonych postępowaniach, dalszego pozostawania wymienionego jako Członka Banku nie da się pogodzić tak z postanowieniami Statutu, jak również zasadami współżycia społecznego. Pismem z dnia 9 marca 2016 r. powód został poinformowany przez pozwanego o zapadłej uchwale o jego wykluczeniu i przysługującym mu prawie odwołania się.

/dowód: uchwała z dnia 29.02.2016 r. z uzasadnieniem k. 70-71; zawiadomienie z dnia 09.03.2016 r. k. 69; pismo pozwanego z dnia 22.02.2016 r. k. 74; pismo powoda z dnia 29.02.2016 r. k. 104-116/

Zgodnie z § 7 Statutu Banku członek zobowiązany jest troszczyć się o dobro Banku

i rozwój, dbać o poszanowanie i pomnażanie jego majątku oraz prawidłowe wykonywanie zadań statutowych, jak również zapobiegać działaniom na szkodę Banku. Stosownie do § 12 ust. 1 Statutu wykluczenie członka może nastąpić, gdy z jego winy umyślnej lub z powodu rażącego niedbalstwa dalsze pozostawanie z Banku (...) nie da się pogodzić z postanowieniami Statutu lub zasadami współżycia społecznego. Przyczynę wykluczenia stanowią zaś, adekwatnie do ust. 2 § 12, umyślne działanie na szkodę Banku(...) lub działanie wbrew jego interesom lub interesom innych członków, a także uporczywe

i zawinione niewykonywanie istotnych obowiązków statutowych lub zobowiązań wobec Banku. /bezsporne, statut pozwanego k. 26-39/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie alternatywnie sformułowanego roszczenia o uchylenie uchwały Rady Nadzorczej (...) Banku (...)

w G. (w dalszej części: Banku) z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie wykluczenia W. K. z członkostwa w tym Banku. W dalszej części powództwo było niezasadne.

We wstępie wskazać trzeba, że pozwany Bank działa w obrocie prawnym na podstawie ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r.,

poz. 109). Stosownie zatem do art. 2 pkt 1 tej ustawy, mają do niego zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz.U. z 2013 r. poz. 1443).

W ocenie Sądu, brak jest podstaw do wywodzenia o nieważności uchwały Rady Nadzorczej Banku z dnia 29 lutego 2016 r. o wykluczeniu powoda z członkostwa w Banku. Zgodnie z 42 § 3 i § 7 Prawa spółdzielczego w zw. z art. 13 ust. 1 i 2 Statutu Banku członek Banku może wytoczyć powództwo o uchylenie uchwały w terminie 6 tygodni od dnia doręczenia uchwały o wykluczeniu z uzasadnieniem. W niniejszej sprawie powód W. K. został powiadomiony przez pozwanego o wykluczeniu go z członkostwa w Banku pismem z dnia 9 marca 2016 r. Z tego też względu powództwo wywiedzione przez wymienionego w dniu 19 kwietnia 2016 r. uznać należy za złożone w terminie.

Przechodząc do oceny zasadności powództwa w zakresie zgłoszonego roszczenia o uchylenie uchwały, rozważyć należało, czy została ona podjęta w oparciu o zasadne przesłanki. Powód nie zgłaszał formalnych zarzutów odnośnie procedowania Rady Nadzorczej Banku w przedmiocie zaskarżonej uchwały z dnia 29 lutego 2016 r. Kwestia ta nie była zatem przedmiotem szczegółowych rozważań Sądu. Na marginesie jedynie wskazać wypada, że powód został powiadomiony z wyprzedzeniem o terminie posiedzenia, co umożliwiło mu przedstawienie swojego stanowiska w sprawie. Spór między stronami dotyczył istnienia podstaw do podjęcia przez Radę Nadzorczą uchwały o wkluczeniu powoda z członkostwa pozwanego Banku w oparciu o przepisy Statutu oraz Prawa spółdzielczego. Ustalenia w omawianym zakresie Sąd poczynił na podstawie załączonych do akt dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony. Sąd nie widział zaś potrzeby podważania ich wiarygodności z urzędu.

Stosownie do treści § 12 ust. 1 Statutu pozwanego Banku – stanowiącego de facto powielenie przesłanek z art. 24 § 2 Prawa spółdzielczego - wykluczenie członka pozwanego Banku może nastąpić, gdy z jego winy umyślnej lub z powodu rażącego niedbalstwa dalsze pozostawanie w Banku (...)nie da się pogodzić z postanowieniami Statutu lub zasadami współzycia społecznego. Przyczynę wykluczenia stanowią zaś, adekwatnie do ust. 2 § 12 Statutu, umyślne działania na szkodę Banku (...) lub działania wbrew jego interesom lub interesom innych członków, a także uporczywe i zawinione niewykonywanie istotnych obowiązków statutowych lub zobowiązań wobec Banku.

Strona pozwana na poparcie stanowiska o zasadności wykluczenia W. K. z członkostwa w Banku wskazywała w toku niniejszej sprawy na okoliczność przekroczenia przez wymienionego – już po dacie powzięcia wiedzy na temat umorzenia postępowania karnego w sprawie o sygn. akt V Ds. (...) na mocy postanowienia zatwierdzonego w dniu 30 listopada 2015 r. - uporczywych działań polegających na rozpowszechnianiu informacji niekorzystnych z punktu widzenia Banku oraz jego członków, a tym samych godzących w ich interesy.

Z przedstawionym stanowiskiem nie sposób się jednak zgodzić. Zwrócić bowiem wypada uwagę, że pozostają one w sprzeczności z pisemnymi motywami uchwały z 29 lutego 2016 r., z których wynika wprost, że wykluczenie powoda pozostaje wyłącznie w związku ze złożeniem przez niego zawiadomień do instytucji nadzorczych i organów ścigania o nieprawidłowościach w (...) Banku (...) w G., które nie znalazły potwierdzenia w przeprowadzonych na ich podstawie postępowaniach.

W tym miejscu podkreślić należy, że adekwatnie do art. 24 § 5 Prawa spółdzielczego motywy, którymi kierował się organ Banku, uznając, że zachowanie członka wyczerpuje przesłanki jego wykluczenia, powinno zawierać uzasadnienie uchwały. Przyczyny wykluczenia – którą to okoliczność podnosi się w doktrynie i judykaturze - muszą być przy tym w uzasadnieniu uchwały o wykluczeniu na tyle szczegółowo i konkretnie opisane, aby zarówno w postępowaniu wewnętrznym, jak i w postępowaniu sądowym, nie było wątpliwości co do zakresu ustaleń i ocen koniecznych dla rozpoznania odwołania. Taki wymóg przeciwdziała wskazywaniu jako podstaw wykluczenia innych zachowań, które nie stanowiły motywacji dla podjęcia uchwały (tak np. SA w S. w wyroku z dnia 13.11.2014 r., I ACA 491/14, portal orzeczeń sądowych). Konkretyzowanie zatem podstaw wykluczenia członka po dacie sporządzenia uzasadnienia decyzji w tym przedmiocie uznać wypada za niedopuszczalne.

W tym świetle stanowisko prezentowane przez stronę pozwaną dopiero na etapie niniejszego postępowania, jakoby powzięcie w dniu 29 lutego 2016 r. przez Radę Nadzorczą Banku uchwały o wykluczenia powoda z członkostwa Banku wynikło nie tyle z powołanych w pisemnych motywach uchwały faktów złożenia przez wymienionego w dniu 2 stycznia

2015 r. zawiadomienia do organów ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę Banku przez jego pracowników, jak też poinformowania w dniu 31 grudnia 2014 r. Komisji Nadzoru Finansowego o występujących w tym Banku nieprawidłowościach, lecz spowodowane było zachowaniem wymienionego po umorzeniu postępowania karnego, nie mogło się ostać. Za takim zapatrywaniem przemawia również okoliczność, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających okoliczność, że B. K. w okresie od dnia 30 listopada 2015 r. do dnia 29 lutego 2016 r. rozpowszechniał na temat Banku oraz jego pracowników informacje godzące w ich interesy.

Rozpatrując zaś zasadność wykluczenia powoda z członkostwa w Banku wyłącznie pod kątem wskazanych w uzasadnieniu uchwały z dnia 29 lutego 2016 r. przesłanek, stwierdzić należy, że nie sposób uznać ich za godzące w zapisy § 7 Statutu Banku, zgodnie

z którym członek zobowiązany jest m. in. troszczyć się o dobro Banku i jego rozwój, bądź też wypełniające znamiona cytowanych powyżej § 12 ust. 1 i 2 tego Statutu. W tym miejscu zaznaczyć wypada, że dla uznania zasadności uchwały z dnia 29 lutego 2016 r. nie jest wystarczające samo przyjęcie, że powód dopuścił się niedbalstwa, lecz winno się wykazać, iż jego postępowanie miało charakter rażący, polegający na umyślnym działaniu na szkodę Banku.

Zdaniem Sądu, zachowania powoda polegającego na złożeniu przez powoda w dniu 2 stycznia 2015 r. zawiadomienia do organów ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę Banku przez jego pracowników, jak też poinformowania w dniu 31 grudnia 2014 r. Komisji Nadzoru Finansowego o występujących w tym Banku nieprawidłowościach, nie można postrzegać w kategorii działania zawinionego

i uporczywego, godzącego w interesy Banku. Podkreślić należy, że powód jako wieloletni pracownik pozwanego, w 2014 r. stwierdził uchybienia w zakresie prowadzonej działalności kredytowej, o których w pierwszej kolejności poinformował organy pozwanego (pisma

z września 2014 r. skierowane do Rady Nadzorczej, Zarządu i poszczególnych członków Banku). Dopiero na skutek, w jego mniemaniu, zaniechania podjęcia przez wskazane podmioty stosownych działań naprawczych, zdecydował się na wystąpienie do organów nadzoru finansowego i w dalszej kolejności organów ścigania. Z treści skierowanych do tych instytucji pism – pomimo pejoratywnego ich wydźwięku - nie wynika jednak, aby powód dążył celowo do wyrządzenia pozwanemu szkody. Wręcz przeciwnie, podjęte przez niego działania – oraz ferowane w ich ramach treści – uznać należy za wymierzone w działalność konkretnych osób - pracowników Banku. Utożsamianie zarzutów powoda w tym zakresie

z samym pozwanym uznać należy zatem za zbyt daleko idące. Konstruowane przez wymienionego pod adresem niektórych osób niepocholebne opinie dotyczyły bowiem wyłącznie ich samych i miały prowadzić do wyeliminowania działań niepożądanych z punktu widzenia prowadzonej przez Bank działalności.

Powyższemu nie przeczy przy tym okoliczność zatwierdzenia przez prokuratora postanowienia z dnia 30 listopada 2015 r. o umorzeniu śledztwa toczącego się

z zawiadomienia powoda w sprawie o sygn. akt V Ds. (...) wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.) Pomijając okoliczność, że wskazane orzeczenie – w związku z wydaniem przez Sąd Okręgowy w (...), II Wydział Karny, postanowienia z dnia 16.09.2016 r. uchylającego decyzję o odmowie przyjęcia zażalenia powoda na to rozstrzygnięcie - nie uprawomocniło się jeszcze, zaznaczyć należy, iż nie mogło samo w sobie sankcjonować decyzji o wykluczeniu powoda z członkostwa w Banku. Za takim zapatrywaniem przemawia okoliczność, że przedmiotem zawiadomienia złożonego przez powoda było podejrzenie popełnienia przestępstw ściganych z urzędu (niegospodarność, łapownictwo). Trudno przyjąć zatem, aby realizacja tego obowiązku, przy braku ujawnienia niezaskługujących na akceptację innych motywów tego uprawnienia naruszała statut Banku lub zasady współżycia społecznego. Tym bardziej, jeśli weźmie się pod uwagę, że powód nie rozgłaszał – a przynajmniej brak jest dowodów w tym przedmiocie – zarzutów osobom trzecim niezwiązanym bezpośrednio

z Bankiem, lecz działał w ramach porządku prawnego, tj. procedury karnej i przysługujących mu z tego tytułu uprawnień. Formułując zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa używał wprawdzie słów jednoznacznych i dosadnych, ale z pewnością nie czynił tego po to, by naruszyć dobre imię pozwanego, a jedynie by uzasadnić zgłoszone twierdzenia –

z oczywistych względów nie mającego pozytywnego wydźwięku. Nie bez znaczenia jest także to, że z treścią zawiadomienia, (podobnie jak z informacją przesłaną do Nadzoru (...)), autorstwa powoda mogło zapoznać się tylko wąskie grono osób upoważnionych do tego, z których większość było jedynie profesjonalnie, a nie osobiście, zaangażowanych w sprawę. W tej natomiast sytuacji nie sposób przypisać P. K. złej woli, ani świadomego przekłamywania rzeczywistości. Tym bardziej, że jego przekonania co do takiego, a nie innego stanu rzeczy znalazły częściowo odzwierciedlenie we wskazaniach pokontrolnych (...) Banku (...) S.A. z 2015 r.

W tej natomiast sytuacji należało podzielić stanowisko W. K., że wykluczenie go z członkostwa w (...) Banku (...) w G. na mocy uchwały z dnia 29 lutego 2016 r. nie miało oparcia w przesłankach wskazanych w Statucie Banku, czy też przepisach Prawa Spółdzielczego. W związku z powyższym zaszyły podstawy do uchylenia Uchwały Rady Nadzorczej (...) Banku (...) w G. Nr (...) z 29 lutego 2016 r., o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Jednocześnie Sąd nie uznał za zasadne podzielić żądania powoda dotyczącego nakazania odczytania do wiadomości członków pozwanego Banku na najbliższych zwyczajnych Zebraniach Członków Grup Członkowskich i na Zebraniu Przedstawicieli Banku w 2017 r. treści zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia uznając, że w przypadku jego uprawomocnienia się, zadość temu żądaniu będzie czynił sam fakt przywrócenia W. K. na członka Banku (punkt II wyroku).

Podobnie na uwzględnienie nie zasługiwało roszczenie powoda dotyczące naruszenia jego dóbr osobistych i związane z tym żądanie zapłaty kwoty 20.000 zł na wskazany cel społeczny. Podkreślić należy, że W. K. domaga się ochrony na podstawie art. 23 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. w związku z faktem podniesienia przez pozwanego w uchwale Rady Nadzorczej (...) Banku (...) w G. Nr (...) z 29 lutego 2016 r.

w przedmiocie jego wykluczenia z członkostwa w Banku szeregu - w jego ocenie - nieprawdziwych twierdzeń, wskutek czego naruszone zostało jego dobre imię.

Mając na uwadze, że rozpoznanie roszczenia o ochronę dóbr osobistych wymaga przede wszystkim ustalenia i dokonania oceny, czy i jakie dobro osobiste żądającego ochrony zostało naruszone, w dalszej zaś kolejności stwierdzenia bezprawności działania sprawcy, bądź też wystąpienia okoliczności bezprawność tę wyłączających, Sąd nie stwierdził podstaw do podzielenia stanowiska powoda.

Poza rozważaniami Sądu nie pozostała kwestia, że strony (jeśli chodzi o Bank – jego władze) pozostają ze sobą poważnym konflikcie, który – o czym świadczy znany Sądowi

z urzędu fakt prowadzenia równolegle innych spraw sądowych przez wymienionych - eskaluje. Mając to na uwadze, jak też okoliczność, że decyzja o wykluczeniu powoda przez pozwanego z członkostwa w Banku wynika na tle wypowiedzi W. K. deprecjonujących pracowników pozwanego i charakteryzujących się daleko posuniętym kategoryzmem odnośnie prezentowanych w nich sądów, nie sposób postrzegać zawartych

w uzasadnieniu uchwały z dnia 29 lutego 2016 r. twierdzeń jako uzasadniających roszczenie powoda w omawianym zakresie. Tym bardziej, że z treści art. 24 § 1 k.c. określającego zasady odpowiedzialności cywilnej niemajątkowej za naruszenie dóbr osobistych wynika, że odpowiedzialność za naruszenie dobra osobistego jest wyłączona wówczas, gdy działanie sprawcy nie jest bezprawne. Do kontratypów wyłączających bezprawność, uzasadniających ingerencję w sferę cudzych dóbr osobistych, zalicza się natomiast: działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy prawa; wykonywanie prawa podmiotowego; zgodę pokrzywdzonego (ale z zastrzeżeniem uchylenia jej skuteczności w niektórych przypadkach) oraz działanie w obronie uzasadnionego interesu. Co istotne, w orzecznictwie przyjmuje się, że egzoneracja oparta na braku bezprawności

z powodu działania w ramach porządku prawnego nie wchodzi w rachubę, gdy wykracza poza granice, jakie porządek ten zakreśla (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 13 kwietnia 2000 r., III CKN 777/98), jak też, że działanie owo musi pozostawać w zgodzie

z obowiązującymi przepisami, powinno być rzeczowe, obiektywne, podjęte z należyłą ostrożnością i przez osobę uprawnioną.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że Rada Nadzorcza pozwanego Banku podejmując w dniu 29 lutego 2016 r. uchwałę o wykluczeniu powoda z członkostwa w Banku działała w oparciu o przepisy Statutu oraz Prawa Spółdzielczego. Dochowała również wymaganej procedury. Analizując pisemne motywy uchwały pod kątem merytorycznym przyjąć natomiast wypada, że ograniczono się w nich do wykazania okoliczności przemawiających za zasadnością uchwały (złożenie przez powoda zawiadomień do organów nadzoru finansowego i organów ścigania) i wynikającego z niej skutku (działania na szkodę Banku). Nie sposób zatem uznać, aby zaprezentowana w niej ocena postępowania powoda – abstrahując od jej zasadności z punktu widzenia istnienia przesłanek do jego wykluczenia, (o czym rozstrzygnięto powyżej) - nie przekroczyła dopuszczalnych granic. Nie wykraczała przy tym poza niezbędną dla określonych prawem celów potrzebę w zakresie wyrażanych ocen (z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z 13 kwietnia 2000 r., III CKN 777/98).

Do powyższych ustaleń i ocen zbędne było przeprowadzanie dowodu z przesłuchania stron. W tej sytuacji uznać należało, że brak było podstaw do uwzględnienia powództwa w tym zakresie. Wobec powyższego, w oparciu o art. 23 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c., Sąd oddalił powództwo w tej części, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. uznając, że wobec uwzględnienia powództwa mniej więcej w połowie, zasadnym jest ich wzajemne zniesienie między stronami za wyjątkiem opłaty w kwocie 200 zł poniesionej przez powoda W. K. z tytułu wytoczenia powództwa w przedmiocie uchylenia uchwały, które zwrot zasądzono na rzecz wymienionego od pozwanego (...) Banku (...)
w G..